

[https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3\(1\)-43](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(1)-43)

УДК 35.073.51

МАКЄЄВ Дмитро

Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»

<https://orcid.org/0009-0006-1622-2670>e-mail: dmakeyev@ukr.net

ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ: СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ТА ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ

У статті здійснено комплексний аналіз державної інформаційної політики України в контексті цифрової трансформації, суспільно-політичних змін і повномасштабного вторгнення росії на територію України, що розпочалося 24 лютого 2022 року. Акцентовано увагу на трансформації ролі інформаційної політики – від інструменту розвитку інформаційного суспільства до одного з ключових механізмів забезпечення національної безпеки, єдності суспільства та інформаційного суверенітету держави. Визначено, що державна інформаційна політика в Україні – це система принципів, цілей, завдань і заходів, спрямованих на регулювання інформаційної сфери, забезпечення інформаційної безпеки, свободи слова, доступу до інформації та захисту національних інтересів у цифровому середовищі. Висвітлено основні напрями державної інформаційної політики, зокрема: протидія дезінформації та гібридним загрозам, підтримка незалежних ЗМІ, розвиток цифрових технологій, розширення електронного врядування, формування єдиного інформаційного простору та просування українського наративу на міжнародному рівні. Особливу увагу приділено питанням інформаційної безпеки, правового регулювання цифрових процесів, розвитку медіаграмотності населення та збереженню культурної ідентичності через засоби масової інформації. Обґрунтовано необхідність системного, скоординованого підходу до реалізації інформаційної політики за участю держави, громадянського суспільства, бізнесу та міжнародних партнерів. Визначено, що важливу роль у реалізації державної інформаційної політики відіграє система масової комунікації, яка формує суспільну свідомість, інформує про діяльність державних органів, популяризує політичні, економічні та культурні цінності. Зроблено висновок про те, що ефективна державна інформаційна політика є важливою складовою модернізації країни, формування відкритого демократичного суспільства та стійкості до сучасних інформаційно-комунікаційних загроз.

Ключові слова: державна інформаційна політика, інформаційна політика, цифрова трансформація, національна безпека, дезінформація, інформаційна безпека, ЗМІ, медіаграмотність, інформаційний суверенітет.

МАКІЄВ dmytro

Open International University of Human Development "Ukraine"

STATE INFORMATION POLICY OF UKRAINE: STRATEGIC GUIDELINES AND MAIN TASKS

The article provides a comprehensive analysis of Ukraine's state information policy in the context of digital transformation, socio-political changes, and the full-scale invasion of Ukraine by the Russian Federation that began on February 24, 2022. The focus is placed on the transformation of the role of information policy—from a tool for the development of an information society to one of the key mechanisms for ensuring national security, societal unity, and the information sovereignty of the state. It is defined that the state information policy of Ukraine represents a system of principles, objectives, tasks, and measures aimed at regulating the information sphere, ensuring information security, freedom of speech, access to information, and the protection of national interests in the digital environment. The main directions of the state information policy are highlighted, including: countering disinformation and hybrid threats, supporting independent media, advancing digital technologies, expanding e-governance, creating a unified information space, and promoting the Ukrainian narrative at the international level. Special attention is given to the issues of information security, legal regulation of digital processes, development of media literacy among the population, and preservation of cultural identity through mass media. The article substantiates the need for a systematic and coordinated approach to the implementation of information policy with the involvement of the state, civil society, the business sector, and international partners. It is emphasized that the mass communication system plays an important role in the implementation of state information policy, shaping public consciousness, informing about the activities of state bodies, and promoting political, economic, and cultural values. The article concludes that an effective state information policy is an essential component of the country's modernization, the formation of an open democratic society, and resilience to modern information and communication threats.

Key words: state information policy, information policy, digital transformation, national security, disinformation, information security, mass media, media literacy, information sovereignty.

Стаття надійшла до редакції / Received 16.04.2025

Прийнята до друку / Accepted 10.05.2025

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Інформаційна політика як складова державної політики відіграє ключову роль у формуванні національного інформаційного простору, регулюванні потоків інформації, забезпеченні інформаційної відкритості влади та підтримці діалогу між державою і суспільством. У сучасних умовах глобалізації, стрімкого розвитку цифрових технологій і трансформації каналів комунікації виникає потреба у переосмисленні функцій та інструментів державної інформаційної політики.

Основна проблематика дослідження полягає у тому, що в Україні процес формування цілісної,

збалансованої та ефективної інформаційної політики досі залишається фрагментарним і недостатньо узгодженим із викликами цифрової епохи. Відсутність чіткої стратегії, недосконалість нормативно-правової бази, слабка координація між інституціями, що формують і реалізують інформаційну політику, а також низький рівень медіаграмотності населення створюють низку ризиків для інформаційної стабільності держави.

Водночас державна інформаційна політика повинна не лише регулювати інформаційні процеси, але й стимулювати розвиток відкритого суспільства, сприяти демократії, забезпечувати доступ громадян до достовірної інформації та створювати умови для плюралізму думок. Саме тому важливим науковим завданням є дослідження теоретичних основ, функціонального призначення, інституційного забезпечення та практичних механізмів реалізації інформаційної політики.

Практична значущість дослідження визначається необхідністю удосконалення підходів до формування державної інформаційної політики в сучасних умовах.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

У своїх працях провідні вітчизняні науковці висвітлювали актуальні питання, що стосуються державної інформаційної політики та інформаційної політики зокрема. Визначимо праці таких науковців як: І. Арістова, В. Божкова, Н. Голованова, Н. Кирилюк, Н. Литвин, Ю. Нестеряк. Водночас, попри наявність вагомий теоретичної бази, слід констатувати, що комплексних досліджень, присвячених трансформації державної інформаційної політики України в сучасних умовах суспільно-політичної нестабільності та збройної агресії з боку росії, наразі недостатньо, хоча на сьогодні це найактуальніше питання. Залишається потреба в науковому осмисленні інформаційної політики як складника національної безпеки та засобу консолідації українського суспільства в умовах війни та глобальних інформаційних викликів.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТАТТЯ

Попри численні дослідження, що присвячені інформаційній політиці та цифровій трансформації, недостатньо вивченими залишаються питання трансформації державної інформаційної політики України в умовах воєнного стану. Зокрема, не до кінця розкрито нові функціональні пріоритети інформаційної політики як інструменту забезпечення інформаційного суверенітету, національної єдності та стійкості до дезінформації в умовах гібридної війни. Водночас бракує системного аналізу змін у нормативно-правовому полі, розвитку цифрової інфраструктури держави та ролі медіа в консолідації суспільства. У зв'язку з цим, дана стаття спрямована на часткове висвітлення виявлених прогалин шляхом комплексного розгляду сучасних викликів та стратегічних орієнтирів державної інформаційної політики України.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Мета дослідження полягає у здійсненні комплексного аналізу державної інформаційної політики України, її основних напрямів, нормативно-правових засад, стратегічних пріоритетів і механізмів реалізації.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

У сучасному інформаційному суспільстві інформаційна політика виступає ключовим інструментом реалізації стратегічних цілей держави у сфері комунікації, медіа, цифровізації та формування громадської думки. В Україні, як державі, що переживає складні соціально-політичні трансформації та активно інтегрується у європейський простір, формування цілісної, ефективної та демократичної інформаційної політики є надзвичайно актуальним завданням.

Розвиток цифрових технологій, соціальних мереж і нових медіа відкриває широкі можливості для вільного доступу до інформації, однак одночасно породжує виклики щодо регулювання інформаційного простору, збереження національної ідентичності, протидії маніпуляціям і поширенню недостовірної інформації. У цьому контексті важливо забезпечити баланс між свободою слова та відповідальністю за поширення інформації, що вимагає чітких орієнтирів державної інформаційної політики.

Крім того, на тлі реформування державного управління, зростає значення прозорості, відкритості та доступності публічної інформації, що є невід'ємною частиною демократичного суспільства. У цьому зв'язку державна інформаційна політика повинна забезпечувати ефективну комунікацію між владою і громадянами, сприяти розвитку електронного врядування та цифрових сервісів.

Таким чином, дослідження концептуальних засад, напрямів, механізмів реалізації та перспектив розвитку державної інформаційної політики в Україні є вкрай важливим для сучасної науки і практики державного управління. Державна інформаційна політика – це вплив держави на розвиток інформаційної сфери суспільства, яка охоплює телекомунікації, інформаційні системи, засоби масової інформації та діяльність, пов'язану з реєстрацією, пошуком, одержанням, створенням, обробкою, використанням, зберіганням, поширенням, демонстрацією і передаванням усіх видів інформації [6].

Державна інформаційна політика в Україні – це система принципів, цілей, завдань і заходів, спрямованих на регулювання інформаційної сфери, забезпечення інформаційної безпеки, свободи слова, доступу до інформації та захисту національних інтересів у цифровому середовищі [7].

Основними напрямками державної інформаційної політики в Україні є [8]:

1. Забезпечення інформаційної безпеки – протидія дезінформації, кіберзагрозам та гібридним викликам.
2. Розвиток інформаційного суспільства – цифровізація державного управління, відкриті дані, електронне урядування.
3. Захист прав громадян в інформаційній сфері – забезпечення свободи слова, доступу до публічної інформації та захист персональних даних.
4. Формування національного інформаційного простору – розвиток незалежних ЗМІ, підтримка українського контенту та просування державної позиції на міжнародному рівні.
5. Правове регулювання інформаційної діяльності – удосконалення законодавства у сфері медіа, інтелектуальної власності, телекомунікацій.

Під час проведеного дослідження на рис. 1. представлено узагальнену систематизацію основних напрямів та інструментів реалізації інформаційної політики держави.

Головні напрями й способи державної інформаційної політики:	
⇒	забезпечення доступу громадян до інформації;
⇒	створення національних систем і мереж інформації;
⇒	зміцнення матеріально-технічних, фінансових, організаційних, правових і наукових основ інформаційної діяльності;
⇒	забезпечення ефективного використання інформації;
⇒	сприяння постійному оновленню, збагаченню та зберіганню національних інформаційних ресурсів;
⇒	створення загальної системи охорони інформації;
⇒	сприяння міжнародному співробітництву в галузі інформації й гарантування інформаційного суверенітету України.

Рис. 1. Напрями та способи здійснення державної інформаційної політики

Джерело: сформовано автором

Будь-яка діяльність, у тому числі державна інформаційна політика здійснюється відповідно задля досягнення певної мети. Необхідно розглянути мету державної інформаційної політики її більш детально. Науковиця І. В. Арістова у своїх працях визначає, що головною довгостроковою метою державної інформаційної політики України є формування відкритого інформаційного суспільства на основі розвитку єдиного інформаційного простору цілісної держави, його інтеграція у світовий інформаційний простір з урахуванням національних особливостей і інтересів під час забезпечення інформаційної безпеки на внутрішньодержавному та міжнародному рівнях [1].

Ключовою довгостроковою метою інформаційної політики України є формування інноваційного, відкритого та демократичного інформаційного суспільства, інтегрованого до світового інформаційного простору. Основою цього процесу має стати створення єдиного національного інформаційно-комунікаційного простору, здатного підтримувати соціально-економічний розвиток, політичну стабільність, культурне зростання та державну безпеку [2].

До пріоритетних завдань державної інформаційної політики належать:

- модернізація інформаційної та телекомунікаційної інфраструктури України;
- розвиток цифрових та комунікаційних технологій;
- формування та ефективне використання національних інформаційних ресурсів із забезпеченням широкого доступу до них;
- забезпечення прозорості державної інформації та підтримка незалежних ЗМІ;
- формування цифрових компетентностей у громадян, адаптація до вимог цифрової епохи;
- вдосконалення правової бази, що регулює інформаційні відносини та захищає права громадян.

Інформаційні та телекомунікаційні технології виступають не лише засобом створення, збереження та поширення інформації, а й інструментом інтеграції всіх учасників інформаційного середовища України [12].

Успішна реалізація інформаційної політики можлива за умови її комплексного, системного та відкритого характеру. Необхідно враховувати інтереси всіх суб'єктів — держави, громадянського суспільства, бізнесу.

Важливу роль у реалізації державної інформаційної політики відіграє система масової комунікації, яка формує суспільну свідомість, інформує про діяльність державних органів, популяризує політичні, економічні та культурні цінності.

З огляду на сучасні виклики, державна інформаційна політика України активно адаптується до умов цифрової трансформації та гібридної війни, зокрема шляхом впровадження комплексних заходів із кібербезпеки, боротьби з фейками та посилення медіаграмотності населення.

Згідно з Законом України «Про інформацію» державна інформаційна політика – це сукупність основних напрямів і способів діяльності держави по одержанню, використанню, поширенню та зберіганню інформації [11].

Державну інформаційну політику розробляють і здійснюють органи державної влади загальної компетенції, а також відповідні органи спеціальної компетенції [10].

Суб'єктами інформаційних відносин є: громадяни України, юридичні особи, держава, можуть бути також інші держави, їх громадяни та юридичні особи, міжнародні організації та особи без громадянства.

Об'єктами інформаційних відносин є документована або публічно оголошувана інформація про події та явища в галузі політики, економіки, культури, охорони здоров'я, а також у соціальній, екологічній, міжнародній та інших сферах.

Всі громадяни України, юридичні особи і державні органи мають право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення та зберігання відомостей, необхідних їм для реалізації ними своїх прав, свобод і законних інтересів, здійснення завдань і функцій. Реалізація права на інформацію громадянами, юридичними особами і державою не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб. Кожному громадянину забезпечується вільний доступ до інформації, яка стосується його особисто, крім випадків, передбачених законами України [9].

В Україні утворено низку державних інститутів та органів, які покликані здійснювати державну політику в галузі інформації. Передусім слід відзначити: Державний комітет інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України, Державне інформаційне агентство України, Державне агентство інформатизації України, Національну раду з питань телебачення та радіомовлення.

Основні положення інформаційної політики мають бути закріплені в чинному законодавстві України з урахуванням міжнародного досвіду. Для ефективного впровадження політики необхідно системно впливати на:

- механізми створення та використання інформаційних ресурсів;
- телекомунікаційну інфраструктуру;
- науково-технічний та виробничий потенціал у сфері інформаційних технологій;
- ринок цифрових продуктів та послуг;
- цифрову трансформацію побуту та освіти;
- міжнародне співробітництво в інформаційній сфері;
- системи кібербезпеки;
- правове регулювання цифрових відносин.

Сучасна інформаційна політика України має базуватись на таких принципах:

1. Прозорість — усі ключові ініціативи мають відкрито обговорюватися із суспільством;
2. Баланс інтересів — урахування інтересів усіх учасників цифрового середовища незалежно від форми власності;
3. Системний підхід — урахування взаємозв'язку всіх елементів інформаційної системи;
4. Підтримка вітчизняного виробника — пріоритетність українських розробників у сфері ІТ;
5. Соціальна орієнтованість — зосередження на потребах громадян;
6. Державне фінансування ключових сфер — передусім у соціальній сфері;
7. Пріоритет права — правові механізми мають домінувати над адміністративними у врегулюванні інформаційних процесів [4].

Розбудова сучасного інформаційного суспільства — це не лише виклик, а й шанс для України забезпечити власний поступ і гідне місце у світовому інформаційному співтоваристві.

Державна інформаційна політика України в умовах повномасштабного вторгнення росії на територію України 24 лютого 2022 року, набула нового змісту і значення. Вона трансформувалась у ключовий інструмент забезпечення національної безпеки, єдності суспільства, стійкості до інформаційно-психологічних впливів та протидії ворожій пропаганді [3].

У сучасних реаліях стратегічні орієнтири інформаційної політики мають відповідати як довгостроковим цілям побудови цифрової держави та відкритого суспільства, так і оперативним завданням, пов'язаним із захистом державного суверенітету, територіальної цілісності та національної гідності.

Серед ключових стратегічних орієнтирів варто виокремити:

1. Зміцнення інформаційного суверенітету – протидія дезінформації, гібридним загрозам, інформаційно-психологічним операціям з боку держави-агресора; захист національного інформаційного простору.

2. Формування єдиного інформаційного простору України – інтеграція регіональних, локальних і національних медіа, створення єдиних стандартів комунікації на державному рівні.

3. Розвиток цифрової стійкості суспільства — посилення медіаграмотності, критичного мислення, кібергієни громадян.

4. Підтримка незалежних ЗМІ та журналістської спільноти — як основи демократичного діалогу в умовах війни та післявоєнної відбудови.

5. Міжнародна інформаційна солідарність — активне донесення правди про війну, просування українського порядку денного на глобальному рівні.

6. Інституційне та правове укріплення сфери інформаційної безпеки — створення ефективного законодавчого поля для протидії фейкам, пропаганді, кіберзагрозам.

7. Цифрова трансформація як основа модернізації держави — розвиток електронного урядування, сервісів для громадян і бізнесу.

8. Захист культурної ідентичності та мови — через інформаційну політику формувати образ України як сильної, європейської, демократичної держави з глибоким історичним корінням [5,13].

Державна інформаційна політика України повинна поєднувати стратегічне бачення цифрового майбутнього з актуальною місією захисту держави в умовах війни. Її реалізація потребує системного, скоординованого підходу з боку усіх гілок влади, медіа, громадськості та міжнародних партнерів.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У сучасних умовах державна інформаційна політика України набула нового, критично важливого значення. Вона стала не лише інструментом комунікації й розвитку цифрового суспільства, а й потужним механізмом захисту національних інтересів, безпеки та ідентичності в умовах збройної агресії росії з 2022 року.

Комплексний аналіз засад, напрямів і стратегічних орієнтирів інформаційної політики засвідчує необхідність інтеграції демократичних цінностей, цифрової трансформації та національної безпеки в єдину інформаційну стратегію. Реалізація ефективної інформаційної політики можлива лише за умови скоординованої взаємодії між державою, громадянським суспільством, медіа, бізнесом і міжнародними партнерами.

Особливої актуальності набуває формування єдиного національного інформаційного простору, розвиток цифрових сервісів, підтримка медіаграмотності та протидія інформаційним загрозам. В умовах війни інформаційна політика повинна поєднувати як стратегічне бачення модернізації, так і оперативну функцію захисту національного інформаційного простору від зовнішнього впливу.

Подальші наукові дослідження мають бути зосереджені на таких напрямках:

- розроблення моделей адаптації інформаційної політики в умовах гібридної війни та кризових ситуацій;
- вивчення інструментів боротьби з дезінформацією та інформаційно-психологічними операціями;
- аналіз ефективності державної підтримки незалежних медіа в умовах воєнного та післявоєнного періодів;
- дослідження цифрової стійкості громадян та формування медіаграмотності в освітній політиці;
- порівняльне вивчення практик інформаційної безпеки країн ЄС і НАТО для адаптації найкращих стандартів в Україні;
- правове забезпечення інформаційного суверенітету в контексті національної безпеки;
- дослідження взаємозв'язку між інформаційною політикою, державною культурною стратегією та захистом мовно-культурної ідентичності.

Загалом, формування ефективної державної інформаційної політики потребує постійного наукового супроводу, міждисциплінарного підходу та активного залучення громадянського суспільства до її реалізації.

Література

1. Арістова І.В. Державна інформаційна політика: організаційно-правові аспекти : монографія / за загального редакцією д-ра юрид. наук, проф. Бандурки О.М.. Харків: Вид. Університету внутрішніх справ, 2000. 368 с.
2. Божкова, В. В. Сутність державної інформаційної політики в умовах розвитку інформаційного суспільства в Україні. Інвестиції: практика та досвід. 2019. Вип. 11. С. 106–110.
3. Голованова Н. Інформаційна політика України в умовах війни (архетипний підхід). Наукові перспективи. 2022. № 6(24). С. 57-70. URL: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-6\(24\)-57-70](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-6(24)-57-70)
4. Кирилюк Н. А. Державні політичні рішення як елемент інформаційної політики. Соціально-гуманітар. Вісн. 2020. Вип. 36. С. 127-128.
5. Лешик С.В. Особливості інформаційної політики в процесі євроінтеграції України. Політологічний вісник. 2024. № 92. С. 198-210. URL: <https://doi.org/10.17721/2415-881x.2024.92.198-211>
6. Литвин Н. А. Наукові підходи щодо визначення поняття державної інформаційної політики в Україні. Наука і правоохорона. 2019. № 1. С. 253–261.

7. Мельник М. Сутність поняття «державна політика розвитку інформаційного суспільства»: узагальнення європейських та вітчизняних трактувань. Науковий вісник «Демократичне врядування». 2012. Вип. 9. https://www.lvivacademy.com/vidavnistvo_1/visnik9/fail/Melnyk.pdf
8. Негодченко В. Основні напрями державної інформаційної політики в Україні. Підприємництво, господарство і право. 2016. Київ. Вип. 4. С. 77–81.
9. Нестеряк Ю.В. Нормативно-правові основи державної інформаційної політики України в умовах розвитку інформаційного суспільства. Теорія та практика державного управління. 2012. Вип. 4(39). С. 111–119.
10. Пахнін М. Л. Особливості державної інформаційної політики в розвинених країнах світу. Теорія та практика державного управління. 2014. Вип. 4. С. 414–422. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tpdu_2014_4_58
11. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 48, ст.650. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
12. Пушкар О. Роль інформаційних технологій у формуванні державної інформаційної політики. Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. 2025. № 1 (7). С. 132–137. URL: <https://journals.academ.vinnica.ua/index.php/eco-pa/article/view/215/201>
13. Твердохліб, О. Фундаментальні засади стратегування державної політики в умовах новітніх загроз і викликів для інформаційного простору України. 36. наук. пр. Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. 2021. Вип. 1. С. 113–120.

References

1. Aristova, I. V. (2000). State Information Policy: Organizational and Legal Aspects: Monograph / Edited by Doctor of Law, Prof. O. M. Bandurka. Kharkiv: Publishing House of the University of Internal Affairs, 368 p.
2. Bozhkova, V. V. (2019). The essence of state information policy in the context of the development of the information society in Ukraine. Investments: Practice and Experience, Vol. (11), pp. 106–110. [in Ukrainian].
3. Holovanova, N. (2022). Ukraine's information policy in wartime conditions (archetypal approach). Scientific Perspectives, Vol. 6(24), pp. 57–70. Retrieved from: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-6\(24\)-57-70](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-6(24)-57-70). [in Ukrainian].
4. Kyryliuk, N. A. (2020). State political decisions as an element of information policy. Social and Humanitarian Bulletin, Vol. 36, pp. 127–128. [in Ukrainian].
5. Leshyk, S. V. (2024). Features of information policy in the process of Ukraine's European integration. Political Science Bulletin, Vol. 92, pp. 198–210. <https://doi.org/10.17721/2415-881x.2024.92.198-211>. [in Ukrainian].
6. Lytvyn, N. A. (2019). Scientific approaches to defining the concept of state information policy in Ukraine. Science and Law Enforcement, Vol. 1, pp. 253–261. [in Ukrainian].
7. Melnyk, M. (2012). The essence of the concept of “state policy for the development of the information society”: Generalization of European and domestic interpretations. Scientific Bulletin “Democratic Governance”, Vol.9. Retrieved from: http://www.lvivacademy.com/vidavnistvo_1/visnik9/fail/Melnyk.pdf. [in Ukrainian].
8. Nehodchenko, V. (2016). Main directions of state information policy in Ukraine. Entrepreneurship, Economy and Law. Vol. 4, pp. 77–81. [in Ukrainian].
9. Nesteriak, Yu. V. (2012). Legal and regulatory foundations of state information policy of Ukraine in the context of information society development. Theory and Practice of Public Administration, Vol. 4(39), pp.111–119. [in Ukrainian].
10. Pakhnin, M. L. (2014). Features of state information policy in developed countries. Theory and Practice of Public Administration, Vol. 4, pp. 414–422. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tpdu_2014_4_58. [in Ukrainian].
11. On Information: Law of Ukraine No. 2657-XII of October 2, 1992. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine, (48), Article 650. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>. [in Ukrainian].
12. Pushkar, O. (2025). The role of information technologies in shaping state information policy. Scientific Bulletin of the Vinnytsia Academy of Continuing Education, Vol. 1(7), pp. 132–137. Retrieved from: <https://journals.academ.vinnica.ua/index.php/eco-pa/article/view/215/201>. [in Ukrainian].
13. Tverdokhlib, O. (2021). Fundamental principles of strategic planning of state policy under new threats and challenges to Ukraine's information space. Collected Scientific Works of the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine, Vol. 1, pp. 113–120. [in Ukrainian].